

Εύλογη απορία για μια δικαστική απόφαση

Μετάφραση

Αλλά πράγματι παράξενος και εξωφρενικά άδικος μου φάνηκε εκείνος ο λόγος (επιχείρημα) όταν σας ρώτησε αν ήταν δυνατόν σε μια και στην ίδια πόλη, τον μεν Φιλοκράτη να καταδικάσατε σε θάνατο, γιατί δεν περίμενε τη δίκη του και έτσι καταδίκασε τον εαυτό του για αδικία, ενώ εμένα με αθώωσατε. Ακριβώς για τον ίδιο αυτό λόγο εγώ θεωρώ ότι δικαιολογημένα σώζομαι. Γιατί, αν αυτός που καταδικάστηκε, με το να μην εμφανιστεί στο δικαστήριο, διαπράττει αδίκημα, (είναι φυσικό ότι) αυτός που (αν και) αθώωθηκε και θέτει το σώμα του στη διάθεση των νόμων (δικαιοσύνης) και των συμπολιτών του δεν διαπράττει αδίκημα.

Τώρα, άντρες Αθηναίοι, όσον αφορά το υπόλοιπο των κατηγοριών, αν παραλείψω κάτι και δεν το αναφέρω, σας παρακαλώ να μου υποβάλετε πρόσθετες ερωτήσεις και να μου δηλώσετε τι είναι αυτό που θέλετε να ακούσετε από μένα, χωρίς να εκδώσετε καταδικαστική απόφαση εκ των προτέρων με το σκεπτικό ότι διαπράττω αδίκημα, αλλά ακούγοντάς με μέ αμερόληπτη εύνοια. Εξαιτίας της ανωμαλίας της κατηγορίας δεν ξέρω από πού θα έπρεπε να αρχίσω,. Σκεφθείτε, λοιπόν, μήπως σας φανώ ότι έχω πάθει κάτι φυσιολογικό (να μην ξέρω δηλαδή από πού να αρχίσω).

1) ἐφάνη, φανῆ, φανείη, φανήτω

ὑπομενοῦσιν

ἐσώθης, σωθείη

ἤδικεῖτε

δέει, δεῖται

παραλείπειν, παραλείψειν, παραλιπεῖν, παραλελοιπέναι

πεῖσοιο, πεῖσοιτο

ἐπερωτῶμι (-ών) ἐπερωτῶς (-ώης) ἐπερωτῶ (-ώη) ἐπερωτῶμεν ἐπερωτῶτε ἐπερωτῶεν

- ἐπερώτα, ἐπερωτάτω - ἐπερωτᾶτε, ἐπερωτώντων

ἀκούσεσθε

προκατάγνωθι

ἐμνήσθην ἐμνήσθης ἐμνήσθη ἐμνήσθημεν ἐμνήσθητε ἐμνήσθησαν

μνήσθητι μνησθήτω μνήσθητε μνησθέντων

2) Κύρια πρόταση. δέομαι ὑμῶν ὧ ἄνδρες Αθηναῖοι ἐπερωτᾶν με καὶ δηλοῦν

δέομαι = ρ. ὑμῶν= εμ. αντικ, ὧ ἄνδρες = κλητ. προσφ., Ἀθηναῖοι= επιθ προσδ., ἐπερωτᾶν καὶ δηλοῦν =τελ απαρ. αντικ του δέομαι, με=αντικ των απαρ.

ἐάν τι παραλίπω καὶ μὴ μνησθῶ = Υποθετικές προτάσεις ἐγώ)=υποκ τι=αντικ στα ρήματα

ὅ τι ἂν ποθῆτε μου ἀκοῦσαι . Πλάγια ερωτηματική μερ. ἀγνοίας . αντικείμενο . ΣΤΟ ἐπερωτᾶν

ἂν ποθῆτε= ρήμα, (ὅμοις)=υποκ. ρημ, ἀκοῦσαι= τελ. απαρ. αντικ, μου= αντικ. απαρ, ὅ τι = σύστ. στο ἀκοῦσαι

Υπόθεση: ἐάν τι παραλίπω καὶ (ἐάν) μὴ μνησθῶ,

Απόδοση: δέομαι ὑμῶν ἐπερωτᾶν με καὶ δηλοῦν (=ἐπερωτᾶτε με καὶ δηλοῦτε)

Πρόκειται για σύνθετο εξαρτημένο λόγο του προσδοκωμένου.

Στάθης Παπακωνσταντίνου